

«In Memoriam»

LLUÍS MIRAVITLLES I TORRAS 1930-1995

Deu ser una característica de la família Miravittles el fet d'ésser polifacètics. En els meus estudis de Farmàcia vaig tenir la sort de ser alumne del pare, l'inolvidable professor Lluís Miravittles i Millé, que dominava totes les matèries del currículum. Si el pare tingué per deixebles moltes generacions de farmacèutics, el seu fill Lluís Miravittles i Torras ha tingut per deixebles milions de persones al llarg de la seva important tasca d'informació científica, duta a terme durant molts anys a través de la ràdio i televisió. Les dues generacions de Miravittles que he conegut s'han distingint per la facilitat de transmetre i fer comprendre els coneixements més difícils de forma planera i agradable.

Lluís Miravittles i Torras estudià Farmàcia a la nostra Facultat i obtingué el Premi Nacional de Fi de Carrera (1948-53). Seguint la tradició docent de la família, aviat s'incorporà a l'ensenyament, essent primer professor de Bioquímica i després de Geologia aplicada. A partir del 1972, la seva intensa activitat en al-

tres camps li féu deixar l'ensenyament continu a la Facultat, però hi seguí participant en cursos, seminaris o conferències.

Concidírem als serveis sanitaris de l'Ajuntament de Barcelona a les darreries dels anys 60, quan Lluís Miravittles gaudia ja d'un merescut prestigi científic i professional, que el dugué a ésser nomenat Cap del Departament de Físico-Química del Laboratori Municipal (1968). El 1970 fou nomenat Delegat de Servei de Relacions Públiques, Turisme i Esports del nostre Ajuntament, càrrec que exercí amb encert fins el 1974.

La seva participació en tasques administratives es completà en el Ministeri de Turisme, amb el nomenament de Director General de Promoció del Turisme, càrrec que exercí amb èxit del 1979 al 1981. Des del 1982, posà la seva experiència i coneixements tècnics o administratius al servei de l'economia i d'empreses privades, en llocs directius o distingits.

Però, sens dubte, el més important

per a que tothom conegués en Lluís Miravittles fou la seva tasca com a informador científic del gran públic, a través dels medis de comunicació escrits, auditius i audiovisuals.

Més que "divulgador científic" —o missatger de ciència amb rebaixa— Miravittles era un mestre que posava a l'abast del seu auditori els coneixements científics, de manera que poguéssin ésser compresos sense necessitat de formació o preparació prèvies. Evidentment, per a transmetre coneixements i explicar-los amb claretat, cal tenir experiència acadèmica i idees clares, dues condicions que Miravittles reunia amb escreix. Va ésser un precursor en el camp del periodisme científic, que després d'ell s'ha desenvolupat extraordinàriament. A partir del 1959 i al llarg de la seva vida, participà en prop d'un miler de programes científics a T.V., a més de les seves col·laboracions radiofòniques.

Com a escriptor era àgil i fàcil de llegir. Nombrosos articles i llibres publicats ho confirmen. Fins i tot fou autor de "best sellers", com "Visado para el Futuro" de Editorial Salvat, 1959, del que se'n tiraren milió i mig d'exemplars.

Rebé merescudament el títol de Realitzador de TV, emès per la Unió Europea de Radio i Televisió, i en aquesta organització fou representant permanent de Televisió Espanyola. També fou membre de la Comissió Especial de Sel·lenologia a la NASA del 1960 al 1970. Pertanyia a moltes associacions científiques, entre les quals hem de destacar la qualitat d'Acadèmic Corresponent de la Reial Acadèmia de Medicina de Catalunya (elegit per votació unànime el 8 de novembre del 1979).

A una vida tan activa i meritòria corresponia la concessió de moltes distincions, nacionals i estrangeres, entre les quals cal destacar algunes com la Gran Creu d'Alfons X i les Palmes Acadèmiques franceses.

Massa aviat, ara que la vida s'allarga, ens deixà l'any passat. Ens queda d'ell un bon record i l'exemple d'una vida dedicada a aprendre i ensenyar. L'Acadèmia s'associa al dol per la seva absència i expressa a la seva esposa i fills el nostre sentiment i la fidelitat del seus companys i amics a la seva memòria.

Josep A. Salvà i Miquel

OBITUARI

Estant en premsa aquest número de la Revista, ens ha deixat el benvolgut amic i Acadèmic Corresponent Dr. Ramon VIDAL i TEIXIDOR, per defunció el 23 d'abril a Alacant, on darrerament vivia retirat. Que al Cel sigui i rebin la seva esposa i fills el nostre condol.